

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Obec Fryšava pod Žákovou horou**, se sídlem Fryšava pod Žákovou horou 9, zast. JUDr. Stevem Georgesem, advokátem, se sídlem Lidická 693/5a, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 11. 2019, č. j. 31 Af 20/2018 – 176, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadl shora označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 2. 2018, č. j. 6453/18/5000-10470-700290 a ze dne 7. 8. 2018, č. j. 35404/18/5000-10470-700290, ve věci odvodu finančních prostředků do Národního fondu a do Státního fondu životního prostředí; stěžovateli byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něho znamenaly větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[3] K návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalovaný s tím, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, přičemž základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku je tvrzení prokázání skutečnosti, že stěžovateli vznikne újma určité intenzity. Poukázal na to, že stěžovateli bylo povoleno posečkáni jak odvodu za porušení rozpočtové kázně, tak příslušného penále a to až do 15. 2. 2021. Stěžovatel rovněž podal žádost o prominutí odvodu i penále; byly tak využity veškeré možnosti eliminace dopadů výše odvodu na majetkovou situaci stěžovatele. Navrhuje návrh na přiznání odkladného účinku zamítnout.

[4] Kasační stížnost dle § 107 s. ř. s. nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny.

[6] Nejvyšší správní soud především posuzoval, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by pro něj výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[7] Podaný návrh nevyjadřuje žádnou konkrétně vymezenou újmu ani důkazy, dle nichž by bylo možné hrozící újmu posoudit. Stěžovatel se omezuje na pouhé konstatování, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro něho znamenaly větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. K podpoře svého tvrzení, které je fakticky jen konstatováním zákonné dikce, stěžovatel nic více neuvedl a nepředložil; nelze proto zkoumat, zda by mohl být odkladný účinek přiznán. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu, resp. správního rozhodnutí pro něho znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[8] V projednávané věci stěžovatel neprokázal naplnění již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. existenci jemu hrozící újmy kvalifikované intenzity. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nikterak nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[10] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu

